

FRANCIE

2011

Léto na řekách Francie

Úvod

Splouvat volně po řece na lodi a pobyt ve volné přírodě patří k jedné z nejvíce využívaných volnočasových aktivit, kterých využíváme hojně po celý rok. Od jara do zimy se této zálibě věnuje spousta našich kamarádů a lidí nám podobných. Mnozí z nich však sjíždí řeku a vyrážejí do hor pouze jednou do roka během letního volna. Ti se těší nejvíce a jsou připraveni už od Silvestra. Jak je známo, pobyt u vody a v přírodě s partou dobrých přátel působí blahodárně na lidský organismus. Nekonečné vtípky, nečekané situace a neutuchající dobrá nálada působí na všechny v okolí víc, než křížkové lázně nebo svíčková od babičky. Nejen z hlediska pohybového, ale i jako psychická očista a relaxace. Sotva přijedeme z jedné akce, většina účastníků se zajímá, kam se pojedou příští rok. Tento rok padla volba na Francii. Objevovat Francii je vždy o příjemných zážitcích, dobrém vínku, nádherném počasí, kouzelné a rozmanité krajině. Pokaždé, když vyrážíme do ciziny, jsme všichni natěšeni na nové a silné prožitky, které nás čekají na nových řekách a v neznámém prostředí. Ne nadarmo se říká, že prožitek nemusí být vždy kladný, ale hlavně silný, aby se uchoval v naší paměti. Na začátek by o tom mohly vyprávět dvě naše vodačky Irča a Martina. Ale o tom později. Následující stránky umožňují udělat si stručný obrázek o tom, co jsme vše prožili a viděli.

Středa, 29.6. Odjezd Kladno- Langeac 1397 km

Rok 2011 byl pro mnohé lidi na celém světě významný více či méně. Podle toho, na které straně barikády se člověk nachází. V Somálsku vypukl hladomor. Řecko neodvrátilo krizi. Vědci v anglickém Yorku objevili neznámou bakterii. Pomatený slon rozdupal v indické vesnici náčelníkovi chatrč plnou naškudlené rýže i se šamanem. V Maďarsku zkrachoval pivovar a Slováci zjistili, že vlastně neumí hrát hokej a parta vodáků z Kladna a okolí se vydala na řeky do jižní a střední Francie. Nevelký počet účastníků silně ohrozil expedici. Po dlouhých úvahách se trasa zájezdu mírně upravila, a odjezd byl stanovený na středu 29.6. Všichni se sešli před sedmnáctou hodinou, naložili bagáž, zapřáhli vlek a vyjeli směr Praha. Vše klapalo, jak mělo až na jednu maličkost. „Mišáku, musím ti něco sdělit,“ pronesl veselým hlasem náčelník. „Irena mě od rána bombarduje SMSkama, kde jsme a co se děje, vůbec jsem nechápal, o co jí jde.“ „Ale já to vím,“ odvětil pobaveně Mišák. „Obě blondýny čekají už od pěti od rána u Diplomatu a nedočkavě očekávají náš příjezd. Trochu si popletly hodinu odjezdu, a od rána tvrdnou před hotelem na chodníku.“ Tato veselá příhoda na začátek nebyla vůbec špatná, a moc nás všechny pobavila. Tento

zážitek si děvčata budou pamatovat určitě velmi dlouho. U Diplomatu jsme byli tak jak bylo původně v plánu. Pomatené blondýny se konečně dočkaly a společně Fandou, Petrem a Evou nastoupili a před sedmou na večer jsme uháněli na Plzeň. Na benzínce u Rokycan Irena zjistila, že dcere Michale není tak akorát. Po krátké a úderné poradě jsme odjeli do okresní nemocnice do Stodu na vyšetření. Po třech hodinách vyšetřování lékař

nedoporučil další cestu. Rozloučili jsme se s oběma smutnými vodačkami a po jedenácté hodině už valíme směr Německo.

Léto na řekách Francie

Čtvrtek 30.6. řeka Allier Langeac - Lavoute Chilhac 14 km

Hranice Francie jsme pomyslně přeřali kolem půl sedmé ráno. Nálada v buse byla poklidná a Mišák stále spal. Teplota venku se ustálila na dvaceti stupních a bylo lehce pod mrakem. „*Jak budeme za Lyonem, slunce bude pálit jak na Sahaře,*“ uklidňoval náčelník všechny účastníky. Ti kývali hlavou, jako že tomu věří, ale stejně někteří měli pochyby. Lyon jsme projeli celkem bez problémů a kolem třetí odpoledne jsme byli v Langeac u řeky. Slunce se na nás šklebilo a nálada byla povznášející. Určily se posádky a rozdělily lodě. Pepa, jako jediný cyklista dostal instrukce kudy kam a vydal se sám polykat první km v nádherné krajině. Měl za úkol vytipovat první nocleh nedaleko cílového místa Lavoute Chilhac. Petr s Evou si vydali pěšmo podél řeky. Vzájemně jsme si popřáli dobrou cestu a každý vyrazil po svém.

Hrad nad městečkem Lavoute Chilhac

Vodácká parta před první plavbou

Léto na řekách Francie

Začátek plavby na řece Allier

Do lodí jsme usedali natěšeni. Řeka uháněla svižně a vyžadovala neustálou pozornost. Všechny posádky byly v pohodě a bylo vidět, že si plavbu užívají. Velké peřeje střídaly menší. Jen Petra s Fildou zaostávali stále více pozadu, než bývá zvykem. Po nějakém čase náčelník usoudil, že pro plynulost plavby je nutné pozměnit posádky. Fanda se stěhoval k Petře na zadáka a Filda k náčelníkovi na háčka. Mišák, si liboval, že jako poslední loď má všechny lodě na dohled a může se věnovat svému háčku a nehledat neustále na vodě opozdilou posádku. Po hodině svižné plavby, jsme dorazili k pěknému jezu. Kovář, který tu byl první, bezradně kroužil nad korunou a očekával moudré rozhodnutí kudy. U většiny plavců budil jez velký respekt a ze břehu pozorovali, co se bude dít. Po krátké prohlídce a vyhodnocení situace, byl dán povel ke zteči. Jako první se do peřeje vrhnul odhodlaně Mišák a za ním Švícko. Oba úspěšně zdolali první výškové převýšení jezu, PB opět nezklamal a pro svoji potěchu si horní část šlajсны šoupl na pozpátku do velkého vracáku, odkud elegantně vyjel přes ukázkový závěs na levou ruku a byl dole. Další v pořadí byl Fanda, velký vracák ale byl silnější než on, ale vylovili jsme ho celkem v pohodě. Jako poslední najel do živlu náčelník. Po vzoru PBího horní část sjel pozadu. V prostřední části se chvíli točil v silném vracáku

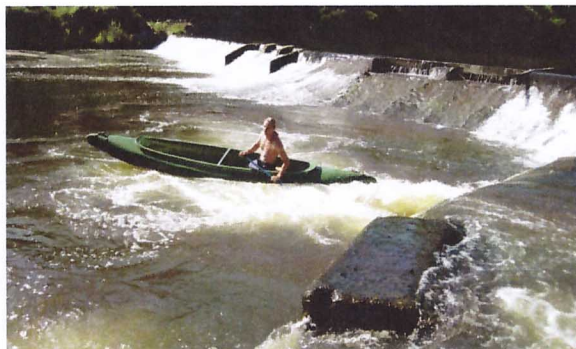
Mišák a Švícko ve šlajsně

a pak vodní kolotoč opustil také zadní částí lodě napřed. Ostatní svoje lodě přetáhli po břehu a po chvíli se pokračovalo dále.

Léto na řekách Francie

PB s přehledem

Roman a učebnicový závěs

Náčelník najíždí do šlajsny

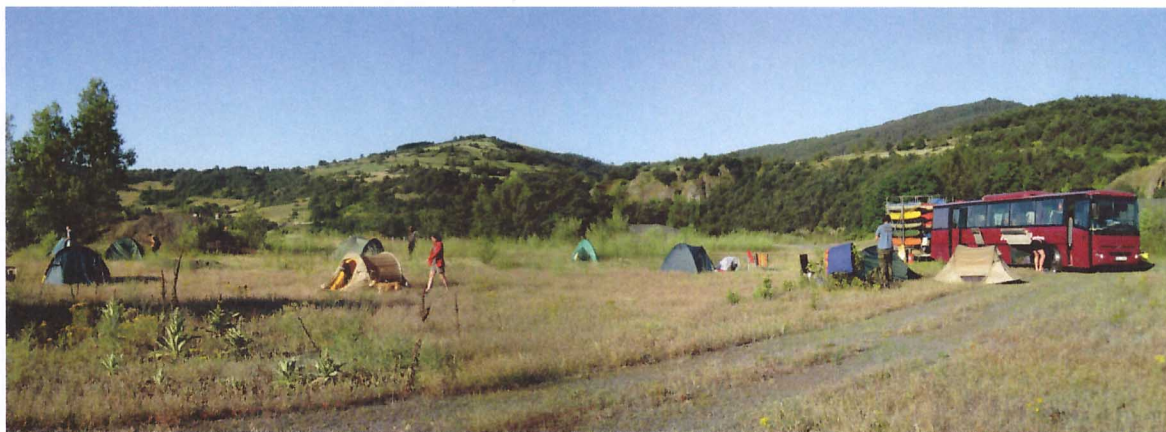

Městečko Lavoute Chilhac, dojezd první etapy

Léto na řekách Francie

Do cíle první etapy jsme dopluli kolem sedmé na večer. Pepa významně kynul pravicí, ve které držel pivo. Ihned podával informaci, že hotel Hillari je připraven a je nedaleko. Měl pravdu. Krásné odlehlé místo čekalo. Velká travnatá plocha kousek od řeky nás přivítala s otevřenou náručí. Každý si našel svoje místo a začal kulinářský koncert. Z každého čišela pohoda, jenom Honza od Adélky ještě půl hodiny lítal jako pošťák s rekomandem a hledal hotel a sprchy. Když je nenašel, dal si panáka, něco zamumlal v tom smyslu, že je to velký bordel a jal se připravovat večeři pro pantátu, který seděl rozvalený v křesítku a vychutnával si zasloužené pivko. První den v cizí zemi proběhl ke spokojenosti všech nad očekávání velmi dobře a kolem jedenácté večer už všichni spokojeně spali.

Tady jsme se prvně vyspali

Pátek 1.7. řeka Tarn

St. Enime – St.Mallene 15 km

Budíček obstaralo sluníčko, které do nás bušilo už od rána. Odjezd byl stanoven na devátou na ráno a všichni ho v pohodě stihli. S dobrou náladou jsme opouštěli pěkné místo a naše oči se upíraly do dále. Do St. Enime jsme přijeli kolem poledne. Krátká zastávka na vyhlídce nad řekou nám ukázala městečko v plné kráse.

Bus jsme zaparkovali na parkovišti u řeky a 45min. stačilo každému na proběhnutí malých uliček a kouzelných zákoutí. V místní cukrárně si většina vodáků zakoupila pořádný kopec skvělé zmrzliny a po poledni jsme pozvolna vyplouvali. Bylo méně vody, než bývá obvykle, ale to nám nemohlo zkazit velkou pohodu. Slunce ukazovalo svoji sílu a po chvíli jsme byli u vodopádu, který byl dominantou kamenné vesničky. Koupání pod vodopádem a laškování ve vodě bylo hlavní náplní krásného odpoledne. Po cestě jsme obdivovali kamenné domy nalepené ve skalnaté stráni. Pastva pro oči, ale bydlet tady fuj tajbl. Celý kaňon řeky Tarn je jedno velké představení. Stále je na co se dívat.

Léto na řekách Francie

Městečko St. Enime a řeka Tarn

Vodní hrádky pod vodopádem

Léto na řekách Francie

Pohled z mostu na řeku

Rodinná idyla, PíBí a Pet'ula

V St. Mallene jsme byli kolem šesté odpoledne. Po písčité pláži se lodě vynesly k busu a za půl hodiny jsme odjížděli k Millau, kde jsme si prohlédli z dálky největší most v Evropě. V Millau jsme zastavili v obchodáku Geant Casino na doplnění zásob a odjeli jsme hledat bydlení, které jsme si našli v malé vesničce Segur. Zde se blýskla Markéta. Svoji přesvědčivou francouzštinou a šarmem dojednala povolení k přespaní. Tentokrát jsme spali na fotbalovém hřišti. Voda a WC byly k dispozici. Velká paráda. Večer byl velmi chladný, ale všichni usnali s úsměvem ve tváři. I druhý den v cizí zemi byl velkým a milým pohlažením.

Léto na řekách Francie

Mišák a Sašena

Zde jsme ukončili plavbu

Luxus hotel na fotbalovém hřišti

Léto na řekách Francie

Sobota 2.7. Najac – Gordes

Ráno bylo opět slunečné a odjížděli jsme s úderem deváté směr Najac. Do této malebné vesničky přijíždíme před polednem. Před námi je nádherné seskupení starých domků a stavení, které jsou jak z pohádky. Náměstíčko je mírně z kopce a je plné různých obchůdků, ateliérů malířů a různých umělců. Ze všech těch barevných domků se linuly libé vůně a lákaly aspoň nahlédnout do vnitra. Nad vesničkou se tyčí torzo středověkého hradu na skále. Nádherná dominanta a strážce Najaku. Prodavači suvenýrů lákají turisty ke koupi zboží. Jedinému co neodoláme, je posezení v místní rozkošné hospůdce. Pepa, Petr, Tonda, Eva a náčelník zasedli a objednali vychlazené bílé. V tom prochází kolem Mišák a jízlivě povídá: „*Na víno jsem borec. Krabicový od lahváče poznám bezpečně. Jak vidím, tak se tady paří, ale beze mně.*“ Pepa okamžitě reaguje a podává mu svoji placatci s pravým Napoleonem. Mišák měl opět vítězný triko a placatci vypil na jeden zátah. Lahodná kořalka mu

vyloodila krásný úsměv na tváři. Když Petr spatřil spokojený úsměv, tak objednal ještě jednu karafu a vyzval ho k další konzumaci. Dobré víno bylo krásnou tečkou za milou exkurzi romantické vesničky. Kolem druhé hodiny už všichni sedíme

v buse, kde probíhal karneval dobré nálady. Jedeme směr městečko Gordes. Najednou začaly kolovat různé nápoje a v tom Mišák povídá: „*Proč všechny flašky jdou přeže mě? Nevím, co si budu pamatovat z té další vesnice, když to bude takhle pokračovat.*“ Vyprávěly se různé historky a bylo náramně veselo. Prim měl Roman, když vyprávěl o svém tatínkovi. „*To když táta přijel v roce 1985 s V3S kou s vlekem pod Eiffelovku a otáčel se, tak mu policajti salutovali, dnes by dostal 500 Eček pokutu a skončil by v lochu.*“ Pak ještě si ještě neodpustil historku, jak francouzského sedláka připravil o rozum, když po prašné úzké okresní silnici, kde by se těžko vyhnul traktor s kolem, projel s busem během půl hodiny 4x tam, zpátky, tam a zase zpátky. Silnice končila prudkou zatáčkou, která se nedala projet. „*Když jsem projížděl poprvé tak na mě čuměl s otevřenou hubou. Asi nikdy neviděl bus s vlekem. Za chvíli jsem projížděl podruhé zpět, ale pozpátku tak si sedl na prdel. Potřetí jsem opět uháněl zpět a pro velký úspěch opět pozpátku, to už se válel v obilí jako štětka v houští a počtvrté když jsem jel normálně popředu tak si fláknul kosu do zad a bylo vymalováno.*“

Léto na řekách Francie

V místní hospodě ho asi prohlásili za totálního pitomce, když jim vyprávěl, co právě viděl.“ Děsně jsme se tomu už po stopadesáté nasmáli a zavzpomínali si na minulá léta.

Malebné domy v Najac

Samotné Gordes je pěkné situované městečko nad řekou Cerou na kopci s dochovanými středověkými branami. Působí velmi vznešeně. Jak klasik praví: „*Všechno je tam krásné, dokonce i žízeň.*“ O tom jsme se přesvědčili všichni. Toulali jsme se bludištěm starobylých uliček uvnitř hradeb. Prohlídku krásného Gordes plné koček a romantických zákoutí skončila v zahradní restauraci. Všichni jsme si objednali víno, jen Švicko místní specialitu cassoulet, kterou mu doporučila paní středního věku. Když mu servírka donesla talíř fazolí s kuřecí nohou a popřála mu dobrou chuť, tak vyvalil oči a suše prohlásil: „*Tak já tady už tři dny žeru fazole za 9 Kč, a já si je tady chytře objednám a zaplatím 20Eček. Já myslel, že za ty prachy dostanu aspoň kachnu na víně, jsem to ale slušnej magor.*“

Léto na řekách Francie

Další cesta vedla do krásného pohádkového města Carcassone, které leží na úpatí Pyrenejí. Jehož středověké věže a hradby ční nad řekou Aude a dolním městem Basse Vile.

Je to zachovalý středověký komplex staveb s dvojitými hradbami a s 52 věžemi. Před branami města

si Henýs zahrál na žebráka a od dobrotivých turistů si vyžebbral 3 eura a ty pak sprostě

propil u kašny. Prohlídce historického jádra jsme věnovali necelé dvě hodinky a poté jsme jeli hledat bydlení na řeku Aude. Kousek za městem Limoux nám přálo štěstí. Pěkné místo se

stoly přímo u řeky bylo na večerní piknik a přespání jako stvořené. Po dlouhé době bylo docela teplo, což byl povet k romantickému večeru při kytarách. Někdo si postavil stan přes silnici a kolem půl noci už všichni spali.

Léto na řekách Francie

Carcassonne, kamenná krása

Spaní na řece Aude

Léto na řekách Francie

Neděle 3.7. řeka Aude 8 km Peyrepertuse

Tohle ráno bylo trochu atypické. Kolem půl osmé se ozval šílený řev a bušení do ešusu. „Zdá se mi, že je tady velké ticho,“ zařval Mišák a spustil známý song: „Přichází paní z Outlova s dcerou Droběnou.“ To bylo probuzení. Samantě naskočil opar jak bambule od pantofle, když ten magor zařval a bušil do ešusu. V tom se přiřítíl Tonda s nožem v ruce a zmateně pobíhal ze strany na stranu. „Co se děje, co se děje,“ zařval a koulil očima, jako Zoro Mstítel. Jeho výraz ve tváři dával najevo, že by se utkal i s Turkem. Když viděl vytelenýho Mišáka, jak se chlemtá, tak mu nůž vypadl z ruky a zklamaně povídá: „Já myslel, že jsme přepadeni.“ Všichni jsme se tomu smáli a Roman situaci lehce glosoval. „Ještě že ho to nenapadlo před hodinou, to bych ho pitomce nacpal do tý popelnice“ a ukázal svoji tlapou na přeplněnou popelnici, která stála opodál. Po deváté vyrážíme proti proudu řeky a hledáme vhodné místo k nalodění. V městečku Couiza jsme ho našli. Začali se shazovat lodě z vleku a při této činnosti jeden gumicuk trefil Mišáka do hlavy a srazil mu klobouček. Strašně nadával a klobouček se válel v bahně.

Fanda s Petrou zkušeně kličkují mezi kameny

Markéta ve smrti Honza to má na háku

Léto na řekách Francie

Adélka a Honza v peřeji

Švícko a Samanta s přehledem

Sólista Koťátko

Léto na řekách Francie

Na lodích je skvělá nálada

Řeka vypadala nenápadně a tajemně. Břehy po obou stranách byly porostlé hustě stromy a keři. Halily řeku do stínu. Plavba nebyla nudná, ale také ne akční. Příjemnou pohodu najednou přerušil strašidelný výkřik Mišáka a pak následná kadence nadávek nejhrubšího zrna na adresu PíBího. Řval, jako když mu někdo sekne poslední pivo. PB se razantněji opřel svojí lodí o jeho, a narazil ho na kámen, o který se právě opíral rukou. Tento moment byl asi nejzajímavější na celé plavbě. Určitě by nadával ještě dlouho, ale byli jsme už v cíli. Lodě jsme vytáhli v místě, kde jsme strávili noc. Všechno bylo OK, až na to, že nám scházel pěšák Petr, který pobíhal někde po okolí. Pepa jako velo spojka byl vyslán na průzkum. Jak rychle vyrazil, tak rychle stál. Při spěchu si šikula namotal gumicuk do řetězu a musel rozebrať půl kola. Když se Petr objevil, byl od šmíru umatlanej všude. Dal si panáka a poté jsme vyjeli směr Peyrepertuse, což je jeden z nejdlejších katarských hradů. Cesta vedla rozervanou ale velmi zajímavou krajinou.

Henys v akci

Stále bylo co pozorovat. V buse zněl hlas Elvise a hrad se blížil. Najednou Mišák zapomněl na uskřípnutý prst a se slovy: „Král se vrátil,“ začal tancovat v rytmu rock'n'rollu. Mával rukama, cukal sebou a svíjel se, zkrátka předvedl velice slušný záchvat padoucnice. Náčelník a Henys se přidali, ostatní se velice bavili a tleskali do rytmu. Najednou tajemný hrad byl před námi. Peyrepertuse je podlouhlá kamenná citadela na rozeklaném vrcholku vysokém více jak 609 m. Zaplatili jsme vstup 10 eur a vydali se zdolat zříceninu. Výstup nebyl snadný, převýšení bylo 220m.

Léto na řekách Francie

Pohled z nejvyššího nádvoří hradu

Léto na řekách Francie

Slunce pražilo jako za trest. Stoupali jsme kozí stezkou stále výš a výš. Nahoře jsme byli všichni odměněni nádhernými pohledy do širokého okolí. Kolem rozlehlé údolí a někde v dáli se blýskalo

moře. Úžasný a nezapomenutelný pohled. Měli jsme v plánu vyspat se na plážích u moře nedaleko města Beziers. Ale podnikatelské záměry nás vyvedly z omylu. Starý přístav se rozšiřoval. Všude se stavělo a my jenom zklamaně polkli a jeli jsme hledat jiné bydlení. Do Roguebrunu na řece Orb jsme dorazili něco po osmé na večer. Znamé odpočívadlo s dřevěnými stoly nás přivítalo s otevřenou náručí. Večeře byla u stolu a také se prováděla očista v řece. Do poklidného teplého večera se ozvalo silné plesnutí a následný jekot Fildy. Okamžitě se přidal ječivý monolog matky. „Vidíš, co děláš, ještě teď mě bolí ruka, jak jsem tě praštila.“

Léto na řekách Francie

Filda nedbal výchovných slov a řval, jako když ho stahuje z kůže. Petra nezůstávala pozadu a síla jekotu se zvětšovala. Jenom František se šibalsky usmíval a snažil se Fildu uklidnit klobásou a Petru vlídným úsměvem. Večer se trochu drnkalo a zpívalo. Do spacáků jsme zalezli, až když měsíc šel spát. Filda s Petrou už neječeli a tak se nocí neslo jen cvrlikání cikád a chrápání Henýse.

Společné foto na samém vrcholu hradu

Léto na řekách Francie

Pondělí 4.7. řeka Orb 21km Vieussan- Roguebrun

Jako vždy slunce hledělo do spokojených tváří vodáků a řeka se probouzela do krásného dne. Mišák se zdržel svého netradičního budíčku a všichni se probouzeli do klidného slunečného rána. Nemuselo se spěchat. Odjezd byl stanovený na desátou hodinu: Rání koupel a klidná snídaně udělala všem dobře. Odjezd do městečka Vieussanu zastihl vodáky v náladě.

Bydlení na řece Orb v Roquebrun

Zde jsme zahájili plavbu

Léto na řekách Francie

Všichni nastoupili včas, dokonce i Filda s Petrou. Jak se autobus rozjel, kdosi podstrčil do placu lahodnou kořalku. Každý si loknul až na Mišáka, který prohlásil, že je na detoxu. Každý věděl, že to vydrží tak do příští zatačky. A měli pravdu. Za pět minut držel butylku a zpíval zplna hrdla „*Jááá jedu na kóóóni.*“

Lod' duchů právě projela pod mostem

Ve Vieussanu jsme loď shodili hned vedle mostu a vyrazili na řeku. Tonda lakota nevezal Fildovi sedačku, aby mu jí asi neotlačil, musel sedět na bambusový improvizovaný sedačce narychlo vyrobené na místě. Cestou ho taky nutil dělat náklony. Fildovi to bylo jedno a dělal si, to co chtěl. Tondovi to asi vadilo, protože se mračil a ani nechtěl pivo. Bylo méně vody, ale objevovaly se různé pasti. Řeka ukazovala své zuby za každou zatačkou. Nenápadné peřeje přecházely v krkolomný slalom mezi velkými kameny.

Úspěšné splutí vyžadovalo velmi razantní přístup a vodácké umění. Některé posádky zvolily laxní přístup a nedobrovolně se koupaly. Projížděli jsme krásnou krajinou a peřeje byly zlým snem nezkušených a zbrklých vodáků. Docela slušnou reportáž „*Peřej hlavou nahoru,*“ by mohl sepsat Fanda s Petrou. Pokud měli v plánu sjet tuto řeku bezproblémově, vzalo toto předsevzetí za své hned při první peřeji. Někde dělali stále zásadní chybu. Chvillemi to vypadalo, že se zvrhávají schválně ostatním pro potěšení. Ale zoufalé pohledy Petry a bezradný pohled Fandy vždy vypovídaly o něčem jiném. Okamžitě dostali přezdívku rychloprádelna. Nejvíce trpěla fenka Gina, která po každé nedobrovolné koupeli štěkala na svoji paničku a velmi razantně jí dávala najevo, že už jí plavání vůbec nebaví. František musel před jejím hněvem utíkat vysoko do skal, nebo čekat ve vodě po krk potopený.

Fanda s Petrou se koupou a Mišák se jim směje

Chvilka klidu pro starce

Léto na řekách Francie

Usměvavý Honza se svým háčkem Markétou

Zodpovědný Tonda s nezodpovědným Fildou

Rodinná idyla, PiBí a Pet'ulka

Léto na řekách Francie

Fanda s Petrou hlavou nahoru

Na jedné výživné kaskádě pražský Honza s Adélkou vzali přímo na komoru Švícka a cvakli ho takovým způsobem, že ještě půl hodiny hromoval, jako

Paroubek na sjezdu, když honil na vodě loď, pádlo a butylku. Do cíle jsme dojeli v pohodě. Malá Péťa se blýskla krásnou hláškou. Při pádlování z ničeho nic povídá. „Tati, jak vypadá hovado, má zelený oči?“ PB polkl, a pohotově odpoví: „Ano, má zelený oči, tati, ty máš zelený oči,“ kontrovala okamžitě bystrá dcerka. PB už odpověď nehledal. Mišák, který jel vedle, povídá. „Pěťo, já ti to hovado ukážu, až se tatínek nebude koukat.“

Dravý solitér Kot'átko

Kolem třetí odpoledne odjíždíme na řeku Herault a hledáme bydlení. To nacházíme za vesničkou Aniane na krásném místě hned vedle silnice. Bylo to odlehlé opuštěné místo. Vysušená louka plná voňavých bylin. Každý si našel místo na spaní a začíná se vařit. Pepa si lehnul na karimatku a vypadal, jako když se loučí se životem. Oči upřené na nebe a nic neříkal.

Náčelník s Evou

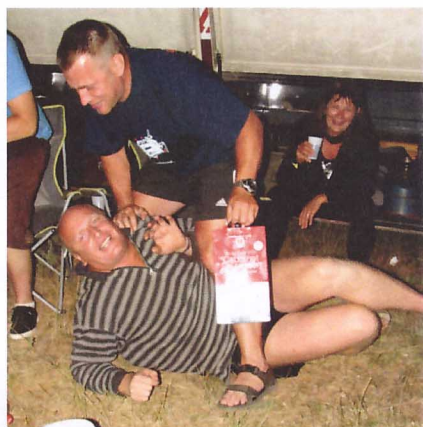
„Proč tak tupě čumíš?“ nenápadně prohodil PB. „Ale pozoruj nebe. A proč sis lehnul pod strom?“ Na to Pepa mávl rukou a napil se dlouze z butylky vína. Večer byl velmi teplý a sliboval velké chvíle, a ta přišla. Roman udělal dietní chybu a strašně se opil. Konzumoval vše, co bylo v jeho dosahu. Berousek Švícko mu silně šlapal na paty a dopadl stejně. Nocí zněly české písně a do toho všeho všude voněla levandule a řičely cikády. Zkrátka, večer jak malovaný, veselým kumštýřem.

Léto na řekách Francie

Opět nádherné místo na spánek a piknik

Velké chvíle obou Romanů

večerem zněly kytárky

Úterý 5.7. řeka Herault 18 km Demoiselles – le Villare

Když neřve Mišák tak to zvládnou bagry z nedalekého kamenolomu. Rachot jak na startu šestidenní nás všechny probudil krátce po sedmé hodině. Roman se držel za škebli a ztrápeným hlasem povídá. „Fído, až mně bude příště chutnat lahodná la bomba, vem ibřvunk a per mě po tlamě. Dej mi napít, nebo se svalím a bude po mně.“ Tak dostal kýbl vody, který stál na schodech jeho busu a on ho vypil i s hadrem na okna. Zabaleno bylo včas a slunce se do nás opřelo s velkou vervou. Kolem deváté teploměr ukazoval dvacet sedm stupňů a my jsme věděli, že to není konečná. S nádherným místem jsme se rozloučili kolem deváté a zamířili na řeku Herault. V městečku Demoiselles jsme hledali místo, kde bychom mohli dát lodě na vodu. Místní pohunci půjčoven nás vykážali asi ze dvou míst dost drsným způsobem. A pak že Francouzi mají rádi cizince. Nakonec se nám to povedlo a řeka byla opět naše. Tonda neunesl zodpovědnost a malého Fildu vystrnadil z lodi a přenechal ho své matce jako porcelán. Velké kamenné plotny byly za každou zatáčkou. Byly obleženy opalujícími skoro naháči všech věků. Koupání v hlubokých lagunách se přímo nabízelo a plně jsme toho využívali.

Léto na řekách Francie

Mišák a Sašena překonali s přehledem peřej

Adélka s Honzou těsně než to práskli do skály

Lod' starců v těžké pozici

Léto na řekách Francie

Koupání v nádherné laguně

Pohled z mostu na úžasnou řeku

Nahoře za mostem na nás čekal autobus

Léto na řekách Francie

Pohodová plavba, nádherné okolí a rozzářené slunce vytvářelo libé pocity a pocit absolutního štěstí. Do cíle etapy jsme dojeli kolem půl čtvrté. Končili jsme u velkého kamenného mostu, který domorodci nazývají „Ďáblův most“ ze kterého skákali mladíci do řeky. Výška oblouku byla cca 15m. To navnadilo Mišáka takovým způsobem, že si vysloužil titul *Největší pitomec dne*. Skočil do řeky ze skály a své obrovské tělo zapíchl makovicí do písčitého dna. Když se vydrápal na břeh, měl uši napasovaný rovně s rameny. Vypadal jako zkrácený Golem a titul si jednoznačně zasloužil.

Římská aréna v Nimes

Do Nimes jsme dorazili a hodinky ukazovaly krátce po osmnácté hodině. Chvilku trvalo, než jsme zaparkovali bus a pak společně vyrazili na prohlídku zdejšího amfiteátru, slavné římské arény. Nejlépe zachovalá stavba svého druhu mimo Itálii. Procházka starým městem byla příjemným zpestřením dne. Po chvilce jsme stáli před oblouky římského amfiteátru. Zaplatili vstup 8 eur a začala hodinová exkurze. Když jsme

stoupali po ošlapaných schodech, na každého z nás dýchla historie. Dobové fresky a nástěnné malby ještě dnes dávaly jasný obraz tehdejší kruté zábavy. Boj šelem mezi sebou navzájem svázanými řetězy, krmení dravé zvíře vězni a nakonec nelítostné boje gladiátorů. Tohle vše jsme mohli pozorovat v útrobách arény. Když nastal čas, jeli jsme směr Pont du Gard. I dnes nám přálo štěstí. Nádherné bydlení mezi vinicemi nemělo chybu. Každý se zařídil po svém a příjemný teplý večer završili Pepa s Henýsem. Hráli staré trempske písně. Každý si vyslechl svoji oblíbenou a s pohledem na nebe plné svítcích hvězd usínal s pocitem krásně prožitého dne.

Léto na řekách Francie

Slunné ráno mezi vinicemi

Středa 6.7. řeka Gard 12 km Collias – Pont du Gard

Probouzíme se do nového dne. Slunce je zlatou skobou na nebi přibitý a pomalu odjíždíme na další řeku. Jedeme do Collias. Zde máme opět problémy s místními pitomci, kteří nám bránili hodit lodě na vodu. Řeka vypadala dost líně a zdálo se, že vůbec nemá snahu se hýbat. A byla to pravda. Chvillemi to vypadalo, že pádlujeme po rybníce. Písečné břehy, krásné okolí a velké teplo dávalo zapomenout na tento drobný nedostatek. Koupačka a opalovačka byla hlavní náplň dnešního dne.

Lodě jsme nahodili na této písčité pláži

Léto na řekách Francie

Společné pózování před plavbou

Když jsme dojeli pod slavný římský akvadukt, vzbudil v nás pocit ohromení. Úžasný pohled na dva tisíce let starou kamennou stavbu dávalo místu až mystický nádech.

Akvadukt v Pond du Gard

Léto na řekách Francie

Zakotvili jsme a začali se věnovat vodním hrátkám. Koupání a opalování trvalo něco přes hodinu, když se objevil odřený a servaný cyklista Pepa. Jeho zkrvavené stehno hrálo všemi barvami. Asi chtěl vyrvat Mišákovi trofej. Při své krasojízdě se kochal okolím takovým způsobem, že na kulaťáku přehlédl pangejt jak koňská noha a přepadl přes říditka rovnou na hlavu. Byla to taková rána, že hlavou přerazil patník a zubama překousl dřevěný zábradlí. Páku od přední brzdy si napral přímo do stehna. Nevěděl, kde je dole a kde nahoře. Seděl na silnici a čekal jako čerstvě vyoraná brázda na zrno, než mu došlo, že brzdí dopředu. Ale hlavně že to ve zdraví přežil a nic vážnějšího se mu nestalo. Po koupačce jsme popojeli kousek pod akvadukt a lodě jsme odtáhli asi 500m na parkoviště.

Lahodná la bomba kolovala z lodě do lodě

Po navázání odjíždíme na další perlu této oblasti a to na řeku Ardeche. Cestou se stavíme v Super U a dokupujeme zásoby. Mišák nakoupí a posléze rozdává extra černé a zelené olivy. Jednu také strčí do pusy Romanovi. Ten okamžitě vyprskne a láteří: „*Takovej hnus se mi odvážíš dát do pusy, okamžitě to naprav, nebo bude zle.*“ Mišák zachraňuje situaci a jde mu vyčistit přední sklo vlastním trikem. Všichni hledáme stín, slunce řádí a teploměr ukazuje třicet sedm stupňů ve stínu. Odjíždíme směr Valon. Krátce před šestou odpoledne jsme na místě, a jdeme se vykoupat pod přírodní most, Pont d Art. Dvě hodiny nádherné koupačky byly příjemným zpestřením již tak pěkného dne. Místo na spaní jsme si našli v malém kamenolomu nad řekou. Byli jsme dobře zašití. Seděli a polehávali jsme kolem busu. Do teplého večera Věrka krásně hrála a zpívala na dobrou noc. Kulturně posilnění jsme usínali v klidu a bylo nám blaze na duši.

Léto na řekách Francie

Posekaná loučka na spaní to zrovna nebyla, ale nikomu to nevadilo

Čtvrtek 7.7. řeka Ardeche 24 km Vallon- Pont –d Art

Do Valonu jsme přijeli kolem půl desáté. Každý si napakoval potřebné věci do loďáků. Velká pozornost byla kladena na pití. Slunce opět hrálo první ligu a my jsme se museli spoléhat sami na sebe. Každý měl na paměti, že pití piva a vína je věc veskrze příjemná záležitost, ale většina z nás prožívala stres, jestli toho bude dost. Noc byla naplánována v kaňonu a tak jsme veškeré věci potřebné pro přežití do druhého dne museli mít u sebe. Pozvolna jsme vyrazili. Vody

nebylo moc, často jsme uvízli na mělčině. Cestou jsme museli překonávat peřejnaté kamenité úseky, které vyžadovaly velkou pozornost. Pozvolna jsme vplouvali do kaňonu, který je dlouhý 33km a výška dosahuje až 450 m. Příroda zde vytvořila nádhernou scenérii, nad kterou srdce jenom zaplesá. Nikam jsme nespíchali a tak jsme využili každou možnost ke koupání. La bomba putovala od lodi k lodi a nálada se násobila. Poklidné úseky střídali místa, která byla vodácky zajímavá.

Léto na řekách Francie

Největší atrakce Pont d Art

Soustředění před Dračím zubem

Tonda zkušeně zdolává kudrnatý úsek

Léto na řekách Francie

U Dračího zubu, kde Frantíci mají stálou záchrannou službu, jsme způsobili pro strážce peřeje malý šok. Každá naše loď se elegantně vyhnula kritickému místu a nikdo se necvakl. Ani Fanda s Petrou. Strážce lapal po dechu a nemohl uvěřit. Ptal se, odkud jsme. Když se dozvěděl, že z Kladna tak máví jenom rukou a šel si ubalit brko. Ten den jsme měli v úmyslu dojet až ke skále, které se říká Katedrála. Do krásně modré oblohy se začaly pomalu vkrádat mráčky. Všichni jsme si kladli otázku, jestli bude pršet nebo ne. Bylo stále velice teplo a katedrála ještě v nedohlednu. Pojednou se začal zvedat vítr a v kaňonu to začalo hučet jako ve spartánském kotli. Zvedly se slušné vlny. Poryvy se zvětšovaly a v nestřeženém okamžiku příroda udeřila. Silný vítr během několika málo vteřin zesílil natolik, že převrátil loď nepřípraveného Tondy s Pepou a Markéty s Honzou. Váleli se ve vodě jak mořský krávy. Zachraňovali, co se dalo. Ještě, že nebyli na hluboké vodě. Živel řádil několik minut a zase zmizel. Katedrála se zjevila krátce po sedmé. Loď jsme zakotvili na levém břehu s písčitou pláží. Slunce opět probliklo ze zatažené oblohy a začala večerní koupačka. Švíčko lovil neúspěšně ryby a ostatní lenořili. Nebe nevěstilo nic dobrého a tak jsme se připravovali na déšť. Naházeli jsme lodě na sebe a vytvořili jakýsi přístřešek, pod který si zalehlo několik lidí.

Léto na řekách Francie

Kolem desáté večer se spustil déšť a začalo noční představení. Každý se zařídil posvém. Někdo si lehnul pod kamenný převis přímo u řeky, někdo přes sebe hodil kus igelitu. Tonda neustále řval: „Kde je můj spacák, kde je můj spacák“? Ječel a mečel, chvilkami to vypadalo, že to s ním sekne. Pršelo, ležel pod lodí přikrytý tričkem od Devolta a neustále klel. Do toho PB umravňoval dcerku a Pepa marně hledal suchý hajzlpapír. Voda tekla všude a na

každého, zkrátka těžké podmínky. Den šel už spát a bylo stále teplo. Do kaňonu nezadržitelně vtrhla tma a noc byla tady. Začaly se ozývat strašidelné zvuky a skřeky. Aby toho nebylo málo, začaly děsně řvát žáby. Každý se zachumlal do sebe a čekal na ráno.

Zde jsme nocovali

Pružný Tonda po ránu vyráží hledat spacák, Pepa s Fandou se náramně baví

Léto na řekách Francie

Pátek 8.7. Voison-la-Romaine

Na malebnou krajinu hlubokého kaňonu pozvolna dopadají paprsky ranního slunce. Nad řekou se vznáší lehký opar mlhy a pozvolna mizí. Začínáme se probouzet a všichni září radostí, že divoká noc je za námi. Během několika málo okamžiků slunce vystoupá na obzor a sluneční paprsky se začnou opět opírat do našich ztuhlých těl. Suší se věci a probírá se včerejší den. Navzájem si sdělujeme zážitky a pocity z probdělé noci. Snídáme a všude kolem nádherné ticho, řeka nejevila známky života a voda se ani nehnu.

Poslední ahoj a vyjíždíme

Po krátké kupačce v devět usedáme do lodí a ukrajujeme první km úžasné řeky. Tato řeka nadchne každého vyznavače pohodové plavby svým nádherným okolím a neopakovatelnou atmosférou a právě proto si každý užíval idylu a romantiku plnými doušky. Užívala si je i loď duchů, Henýs a Pavel. Kochali se okolím a Henýs si prozpěvoval do rytmu pádlování popěvek. „*Kapitán je chytrá hlava, kapitán je chytrá hlava, chytřej jsem i jáá.*“

Poklidná plavba a vpravo se s námi loučí Katedrála ozářená sluncem

Léto na řekách Francie

Do St. Martinu nám zbývalo 12 km. Do cíle jsme dorazili před jednou po poledni. V poklidu jsme navázali a připravili na další cestu. V místní malebné zahradní hospůdce Tonda důrazně objednal gros beer. Pěkně urostlá servírka přinesla tuplák piva, za který jsme zaplatili 9eur. Docela slušná raketa za vývar z kaštanů, který nám vůbec nechutnal. V Pont-St-Esprit jsme nakoupili vínko a sýry domů a pokračovali dál do městečka Voison la Romaine.

Kolikrát to mám... Říkám, chci čtyři piva

Toto starobylé město na březích řeky Ouveze je velmi půvabné. V horní části města, které vévodí zříceniny hradu z 12. století je spousta kouzelných úzkých uliček, kamenných domů a fontán. Těmito uličkami jsme vystoupali až na vrchol hradního opevnění, odkud byl nádherný pohled na město a jeho okolí. Na zpáteční cestě jsme si chtěli posedět v hospůdce, dát si dvojku jen tak pro dobrou náladu, ale majitel odmítl, že musíme něco i pojíst. Tak jsme poděkovali a šli ke konkurenci, kde jsme zakoupili ledovou tříšť a lahodnou zmrzlinu. Městečko plné turistů jsme prohlédli v poklidu. Za zmínku stojí ještě vykopávky Římského města, kde je odkryta přepychová Vila du Paon a římské divadlo.

Pohled z hradu na Vaison la Romaine

Léto na řekách Francie

Římské vykopávky

Pohled na hrad, dominantu města

Historické jádro města

Léto na řekách Francie

Tajemné uličky dýchají historií

V pozadí Mount Ventoux

Léto na řekách Francie

Krátce po sedmé na večer odjíždíme do údolí řeky Toulourenc, kde jsme měli naplánovanou poslední noc. Majestátná hora Mount Ventoux byla nádherně ozářena večerním sluncem a kynula nám z povzdálí. Kolem dvacáté hodiny jsme na místě. Dělá se večere a každý si hledá místočko na spaní. Věrka na dobrou noc hraje na kytaru a všichni se těší na sobotu, na kterou je přichystáno velké překvapení. Každý usínal s velkým očekáváním a s pocitem opět krásně prožitého dne.

Poslední hotel na řece Toulourenc

Sobota 9.7. soutěska – Toulourenc

Budíček byl trochu dřív a vstávalo se tak abychom mohli odjet před půl osmou. Oba řidiči, Roman a Švicko museli mít devíti hodinovou pauzu, před cestou domů. Po zaparkování na malém plácku u cedule Pas du Ventoux bylo odtajněno překvapení. „*Tentokrát se řeka nepojede, ale půjde se pěšky,*“ oznámil velitel, a s chutí se napil vychlazeného gambáče. Spousta lidí to sice nechápalo, ale každý se v poklidu nasnídal a připravil se na celodenní túru. To ještě nikdo netušil, co ho čeká.

Začátek soutěsky

Léto na řekách Francie

Slunce bylo opět ve formě a teplota se šplhala silně nad třicet stupňů. Krátce po deváté jsme se vypravili všichni a zvolna jsme scházeli po rozpálené silnici mezi vinicemi dolů k řece. Vstup do

soutěsky byl nenápadný a začal u malého kamenného mostu. Vstoupili jsme do řeky a pozvolna jsme kráčeli vodou proti proudu. Vody bylo tak nad kotníky. Říčka nebyla široká a stále

více se zarývala do hlubokého kaňonu. Cestou jsme museli překonávat hluboké tůně. Do cesty se nám stavěly zátarasy z obrovských kamenů a skalních převisů. Příroda zde vytvářela neuvěřitelnou podívanou. Pro nás vodáky z Čech, něco nevídaného. Malé vodopády střídaly kamenné labyrinty všemožných tvarů.

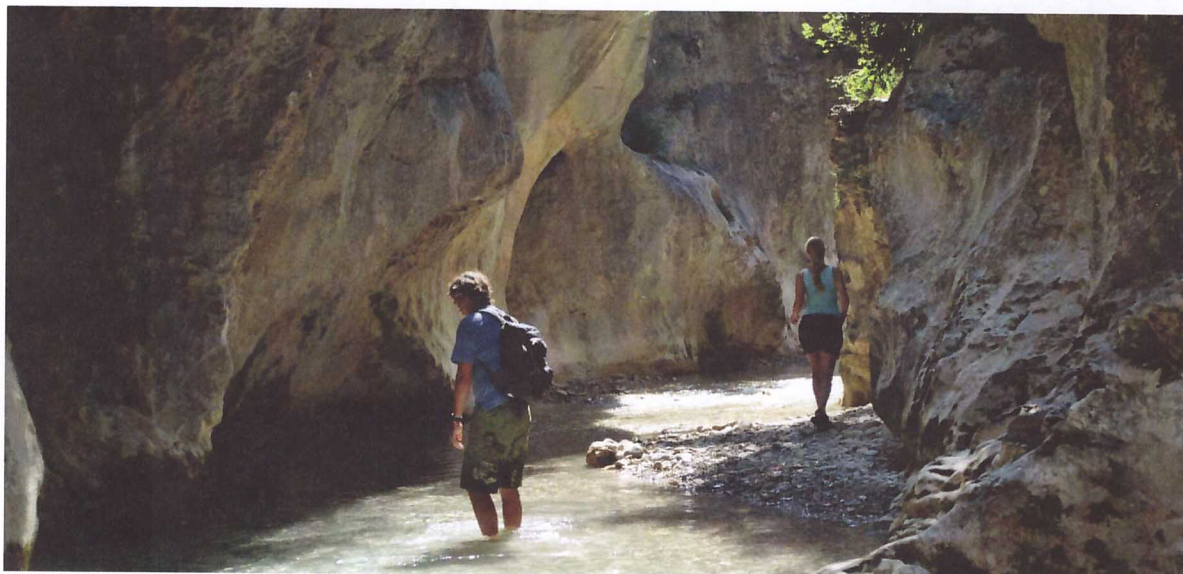
Pozvolna jsme prošli celou soutěsku, která byla cca dlouhá 3 až 4 km. Těžko říci. Při návratu zpět jsme se všichni vykoukali pod malým vodopádem a užívali si poslední nádherné chvílky v řece. Teplota vzduchu se vyšplhala nad čtyřicet stupňů a nikdo neměl chuť se hýbat. Den strávený takovouhle vodní turistikou každého nadchl, ale také unavil.

Léto na řekách Francie

10.08.2014

Kaňon zanechal v každém hluboký zážitek. Návrat jsme načasovali tak, abychom vyjeli kolem páte směrem Čechy. V devět hodin ráno projíždíme kolem cedule Kladno, všichni se usmívají, jsme opět doma a v paměti zůstávají krásné zážitky.

Závěr:

Tak jako všechny předešlé výjezdy na vodu mimo Česko, tak i tento můžu zařadit jako velmi pěkný a povedený zájezd. Z mého pohledu vůbec TOP akce. Po celou dobu zájezdu vládla tolerantní a pohodová nálada. Za to vše Vám všem účastníkům velmi děkuji. Také velký obdiv zaslouží oba řidiči, Roman a Švíčko za profesionální práci za volantem. Pevně doufám, že se někdy příště sejdem a prožijeme spolu opět chvíle, na které se nezapomíná.

Tak to viděl a zapsal Fída

